

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *F. J.*

Cím: *Parádés pruszlikok*

Forrás: *Eesti Ujsap*

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

391.01

Hely

Idő

"1942"

Személy

Parádés pruszlikok és szép kisasszonyok versengése az első díszmagyaros ruhaversenyen

Ha egy földig hajlongó férfiú is sürgölődne a tágas teremben, azt hihetné a belépő, hogy az udvarmester most készíti elő a főúri dámákat a királyi fogadásra. Mert az aranycirádás falak mellett hosszú sorban ülve várákznak a díszruhába öltözött hölgyek. *Suhogó selyemben, színes bársonyban pompáznak valamennyien* és homlokuk fölé gyöngyös pártát fűztek diadém helyett.

Hogy ne maradjon sokáig tévedésben a látogató, egyik hölgy felemelkedik, megnéz a csengetyűt és meghajol a távolabb szemlélődő közönség felé, mondván:

— Figyelmet kérünk, — kezdődik az első országos díszmagyar ruhaverseny!

Gönyörködve tapsolnak a bámulók, amikor egy magastermetű dáma sétál el az emelvény előtt, bordófekete magyar ruhájában valóban pompás jelenség. Taps kíséri a többi versenyzőt is: piros, fekete, fehér, sárga s fűzöld ruharemekek változtatják egymást a színen, de akad egy olyan kék öltözék is, amely messziről

hatalmas buzavirághoz hasonlatos. Felfelzug a taps, hol gyengébben, hol lelkesebben: csak a legszebb ruhákat jutalmazza bőkezűen a kritikus nézősereg.

Igaz, a férfiak népes csoportjában ácsorgó szemlélőnek hamarosan feltűnik, hogy különösen viharos taps kíséri azoknak a fiatal hölgyeknek lépéseit, akiknek bársony pruszlikja nem tűnik ki ugyan különösebben a sok egyforma szép között, — ámde feltűnően bájos arcocskával ajándékozta meg őket a Teremtő.

Kizárólag ez az oka annak, hogy némely hölgyek megnyugodva mosolyognak s ugyanakkor elégedetlenül morajlik a nézők táborába, mert heten kerülnek csupán a döntőbe a harmincegynéhány versenyző közül. Sokan követelik hangoskodva egy pirosruhás, babaarcú kislány megjutalmazását, — erre aztán felderül elszomorodott tekintete. Akad viszont egy aranyruhás dáma, akit senki se tud megvívastalni: felháborodva méltatlankodik, hogy megsértette a zsűri, — kibuktatták

a döntőből, pedig két kerek hónapig dolgoztak ruháján a legdrágább szalonban...

Amikor aztán hosszas tanakodás után egy bordó ruhakölteménynek ítélik az első díjat, elégedetten tapsol mindenki: valóban a legszebb ruha győzött, — s azon felül tulajdonosa is megnyerte mindenkinek a tetszését . . .

Bizonyos, hogy minden jelenlévő hölgy azzal a szilárd elhatározással távozott a teremből: feltétlenül csináltat magának ilyen díszes estélyi ruhát, amiben legmutatósbab a magyar asszony. S ha a Baross Női Tábor elhatározza később, hogy új díszmagyaros ruha-versenyt rendez a régi, díszes magyar toalették propagandája céljából, biztosan már sokszáz csinos versenyző vetélkedik az elsőségért.

F. J.